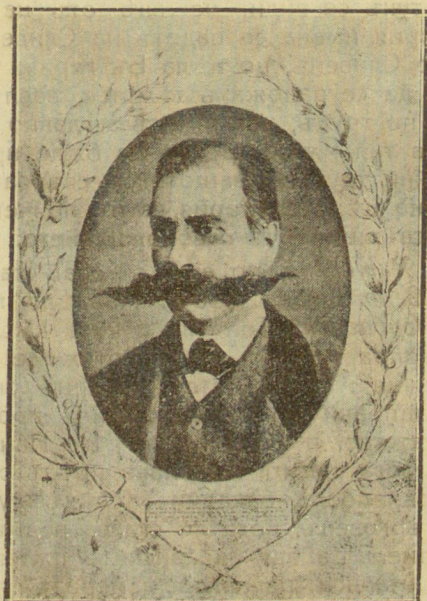

дути. Раковски, прѣнесенъ отъ Бѣлградъ въ Букурещъ, слѣдъ разтурванетоъ на споменатия легионъ, вдига съ себе си цѣлия тоя щабъ отъ млади и стари революционери, между които на първо мѣсто личаха *Х. Димитъръ*, *Хитовъ*, неговия знаменосецъ *Левски* и т. н. *Хитовъ* е билъ познатъ на Раковски още прѣди 1862 г., защото именно нъ началото на тая година, вѣрния му човѣкъ отъ село Глушникъ до Сливенъ, Паскалъ, му донесълъ писмо отъ Раковски, въ което се казвало „че отечеството ни скоро трѣбва да се освободи и че за това нужно е да се приготвяваме“.

ПАНАЙОТЪ ХИТОВЪ

Въ Букурещъ се полагатъ дѣйствителнитѣ основи наждашитѣ *революционни комитети*. Основаното отъ Раковски „началство“ скоро се послѣдва отъ редица революционни сдружавания и организации, въ които влизаха българи отъ разни краища и съ разни убѣждения. Отъ тукъ и по-натѣшнитѣ разцѣпления поради избора на сръдствата или пжтищата за една и сжща цѣль — *свободата*.

По-виднитѣ и заможни българи въ Букурещъ, като продължение на основаното отъ тѣхъ прѣзъ Кримската война „благотворително д-во“, основаватъ „таенъ, централенъ революционенъ комитетъ“. Той е избиралъ „по-легални“ сръдства, работѣлъ е на „дипломатическа“ почва и се ограничавалъ съ компромиси между сърбитѣ и българитѣ, между